

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 193

гр. Чирпан, 25.10.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ III, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло М. Енчев

при участието на секретаря Ивона В. Денева
в присъствието на прокурора И. Н. П.
като разглежда докладваното от Ивайло М. Енчев Частно наказателно дело № 20235540200289 по описа за 2023 година

Производството е образувано по молба С. Д. Б. от град Пловдив с ЕГН *****, с която същият иска да бъде реабилитиран, по осъждането му с определение № 1 от 21.08.2020 г. по НОХД 279/2020 г. по описа на РС Чирпан.

След проведеното съдебно производство и въз основа на събраните доказателства съдът приема следното от фактическа и правна страна

Като съобрази подадената молба, становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира на първо място, че не са налице основанията по чл. 87 от НК за постановяване на съдебна реабилитация, във вида в който законодателят ги е посочил. Най-вече не е изтекъл предвидения в закона срок. В съдебната практика е налице противоречие мнението кога трябва да се зачете срокът предвиден в чл. 87 от НК в размер на три години. Съгласно цитираната разпоредба, извън случаите на чл. 86 от НК всеки осъден може да бъде реабилитиран от съда, който е издал присъдата като първа инстанция, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата, или намалено с работа, или погълване на наказание, не е извършил друго наказание, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание, ако е имал добро поведение и ако при умишлено престъпление е възстановил причинените вреди. В случаите когато на осъденият е наложен изпитателен срок, становищата на съдилищата се открояват по две различни направления. В един от случаите съдилищата считат, че три годишния срок по чл. 83, ал. 1 от НК следва да се зачете след изтичане на изпитателния срок. Мотивът за това е, че докато не изтече изпитателния срок, е възможно лицето да изпадне в положение, в което все пак да изтърпи наложеното наказание, чието изтърпяване е отложено. Категорични са съдилищата, че не е възможно предишния срок да започне да тече с постановяване на присъдата, или определението за одобряване на споразумение, с които е наложено наказанието, чието изтърпяване е отложено по реда на чл. 66 от НК, защото изпитателния срок е възможно да бъде по-дълъг

от три години, поради което няма как едно лице да бъде реабилитирано, да са налице основанията за това, преди изтичане на изпитателния срок. Второто становище, което друга група от съдилищата застъпват е, че този срок започва да тече от изтичане на наложеното наказание, независимо от факта, че същото не е било изтърпяно. Тези съдилища считат, че датата, от която започва да тече три годишния срок по чл. 87 от НК не може да бъде изтичането на изпитателния срок, тъй като това поставя лицата, на които съдът е наложил условна присъда, в по-неблагоприятно положение от тези, които са изтърпiali ефективна такава. Тези съдилища обаче също застъпват становището, че е невъзможно срокът по чл. 87 от НК да започне да тече от датата на присъдата, съответно от определението за одобряване на споразумение, с което е наложено условното наказание, затова от датата на присъдата, респективно на определението за одобряване на споразумение, засичат срока на наложеното наказание, което в настоящия случай е 1 година и 2 месеца лишаване от свобода, независимо от обстоятелството, че това наказание не е било ефективно изтърпяно и засичат три годишния срок по чл. 87 от датата на изтичане на срока на наказанието. Независимо кое от двете становище ще възприеме настоящия съд, срокът по чл. 87 от НК не може да се счете за изтекъл. Изтекъл е единствено изпитателния срок. Това налага съдът да прецени дали са налице обстоятелствата за реабилитация по право, доколкото в последните години се утвърди трайна съдебна практика, че независимо едно лице поискало съдебна реабилитация, ако са налице основанията за реабилитация по право, същият следва да бъде реабилитиран с изричен съдебен акт. Безспорно в настоящия случай не са налице основанията за реабилитация по право по реда на чл. 88а от НК, доколкото сроковете там започват да текат след изтичане на изпитателния срок с оглед изричната разпоредба на чл. 88 ал 3 от НК, което налага съдът да коментира обстоятелството дали са налице основанията по право на чл. 86 от НК. Изрично законодателят с разпоредбата на чл. 86, ал. 2 от НК е забранил реабилитиране по право на пълнолетно лице, което веднъж е било реабилитирано по този ред. Съдържанието на тази разпоредба е почти идентично от приемането от НК през 1968 г., като през 1982 г. единствено законодателят е въвел изискването за пълнолетно лице. Това означава, че разпоредбата на чл. 86 от НК не може да бъде приложена в случая, доколкото, видно от приложената справка за съдимост, първата присъда на молителя е била през 1972 г. и той вече е бил пълнолетен към този момент. Предвид на това съдът намира, че към настоящия момент не са налице основания за реабилитация на молителя и молбата следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВА БЕЗ УВАЖЕНИЕ МОЛБАТА НА С. Д. Б. от град ПЛОВДИВ, ЕГН ***** и НЕ ДОПУСКА СЪДЕБНА РЕАБИЛИТАЦИЯ на основание чл.87 от НК за осъждането му по НОХД №279/2020 г. по описа на РС Чирпан.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 15 /в петнадесетдневен/ срок

от днес пред ОС Стара Загора по реда на Глава XXI от НПК.

След влизане в сила на определението, препис от него да се изпрати на РП-Смолян и на Бюро съдимост при районен съд Смолян.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____